



Երևան, 18 Մարտ, 2019

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՁ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խոսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 103

ԱՍՏՈՒՆՈՅ Սէրը

Օրինաբանէ Տէրը, ով իմ անձս,
եւ մի՛ մոռնար անոր բոլոր պարզեւները:
Ան է որ կը քաւէ բոլոր մեղքերդ,
կը բժշկէ բոլոր հիւանդութիւններդ:
Ան է որ կեանքդ կը փրկէ կորուստէն,
եւ իր սիրովն ու գթութեամբը կը պարուրէ ֆեզ:
Ան է որ բարիններով կը լեցնէ քու կեանքդ,
այնպէս՝ որ միշտ երիտասարդ մնաս, արծիններուն պէս:
Ինչպէս հայր մը կը գուրգուրայ իր զաւակներուն վրայ,
այնպէս Տէրը կը գուրգուրայ իրմէ ակնածողներուն վրայ,
որովհետեւ ինք լաւ գիտէ մեր կազմուածիքը,
եւ չի մոռնար որ հողեղէն ենք:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՁ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, տուկ աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, նսջեցելոց ալքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւմն ես նեղեսց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

«Քեզ ազգերու մարգարէ ըրի»: Ինչպէս եւ ինչո՞ւ արդեօք իրեայ մը հեթանոսներու մարգարէ: Հակառակ իրենց ընքրեալ ազգ ըլլալուն, սակայն չպահեցին իրենց հնագանդութիւնը հանդէա Ասպուծոյ, մինչ այդ հեթանոսները աւելի պատրաստակամ պիփի ըլլային լսելու պատգամը: Օրինակ, Յովնան մարգարէին պատգամը Նինուէացիներուն, որոնք պիփի լսէին ու պատրաստ ըլլային դարձի:

«Ես խօսիլ չեմ զիփեր, որովհեքի մանուկ եմ» (6 հմբ): Ահա մարգարէն կը խոսպովանի թէ ինը խօսիլ չի զիփեր եւ արդէն չի զիփեր, բայց Տէրը իրեն կը վսպահեցնէ. «Ո՞ր որ դրկեմ պիփի երթաս, ինչ որ պարուիրեմ պիփի խօսիս. մի՛ վախճառ քեզի հետ եմ: Խղես ու փղցնես, կորսնցնես եւ աւերես, շինես ու փնկցն»: Հինը փղցնես, նորը շինես: Չարիքը այնքան արմարացած էր, որ պէտք էր խլել, որպէսզի գեղող նորը դնելու:

ԵՐԿՈՒ ՏԵՍԻԼՆԵՐ (1:11-19)

11-19 համարները կը ներկայացնեն մարգարէին պրուած գրեսիլքները, այդ գրեսիլքներուն ճամբով Տիրոջ դաստիարակնը իր ժողովուրդին, որոնք զԱսպուած թողուցին, ուրիշ ասպուածներու խունկ ծխեցին իրենց ձեռքերուն գործերուն երկրպագութիւն ըրին»: Ահա մարգարէն պիփի երթայ, որպէսզի Ասպուծոյ ազդարարութիւնը անոնց յայգնէ, եւ ուսպի անոնք միփիկ պիփի ընեն, ընդհակառակը պիփի հակառակին, ընդիմանան, բայց որպէսզի ամուր մնայ մարգարէն, Տէրը զինք երկաթէ սիւնի պէս եւ պղինձէ պարիսապի պէս պիփի ընէ:

«Նշենիի գաւազան» արբայայգութիւնը, որ կը նշանակէ Ասպուած Իր գուած խոսպումը պիփի շուրջով կարարէ, որովհեքի ժամանակը հասած է: Նշենին, որովհեքի ծառերուն մէջ ամենականուխ ծաղկող ծառն է: Իսկ «եռացած կաթսան» կը խորհրդանշէ Ասպուծոյ դաստիարակնը: